

‘Moeilijk dat zoveel mensen ‘nee’ zeggen, ze wijzen Gods liefde af’

„Ik stond in brand voor de Heer. Bloemist zijn had mijn hart niet meer. Ik wilde mijn leven niet langer besteden aan het op één na mooiste van Gods schepping, de dieren en in mijn geval de planten, het ging voortaan om de kroon van de schepping, de mens.” Twintig jaar had Barnevelder Dick van Scharrenburg een bloemenzaak, inmiddels is hij al bijna net zo lang evangelist van beroep. „Mijn diepste wens is zolang de Here Jezus nog niet terugkomt, Zijn getuige te zijn, overal waar Hij mij zendt.”

Door Jan Kas

Straatevangelisatie is Van Scharrenburgs specialisatie. Vooral in de regio met zijn evangelisatiemobiel, 's zomers ook bij de bijbelkiosk op de pier in Scheveningen. Op straat en bij evenementen probeert hij met passanten in gesprek te komen over het evangelie van Jezus Christus. Bijbels en evangelisatiemateriaal heeft hij in vele talen bij zich. „Toch mooi als ik bijvoorbeeld een Pool die ik aan zie komen lopen, zonder hem nog gesproken te hebben, tot zijn verbazing hier in Nederland een tractaat in zijn moedertaal kan aanreiken.”

Daarnaast geeft Van Scharrenburg voor kerkelijke gemeenten en groepen christenen cursussen evangelisatie. En met een ma-

quette van de tabernakel reist hij door heel het land om voor kerken, scholen en verenigingen te vertellen over 'de lessen van de tabernakeldienst voor toen, nu en straks'. De tabernakel was het mobiele heiligdom van de Israëlieten tijdens hun woestijnreis onder leiding van Mozes naar het beloofde land.

Van Scharrenburg (59) kerkt bij de lokale 'vergadering van gelovigen', maar: „Iedereen die de Heer van harte liefheeft is mijn broeder of mijn zuster. Ik wil iedereen ten dienste zijn bij het evangelisatiewerk.” De Barnevelder groeide op in Ede. „Ik heb belijdenis van het geloof afgelegd in de hervormde Oude Kerk in het centrum van Ede – binnen. Nu sta ik daar ge-

regeld te evangeliseren in de winkelstraat langs de kerk- dan doe ik buiten belijdenis.”

Een opdracht voor een graftak was voor Van Scharrenburg de wending. „Mooi verdiend, 150 gulden, dacht ik. Ik schrok ervan. Ik wist dat de overledene geen gelovige was, ik had nooit met hem over de Here Jezus durven spreken. Het geld was dus belangrijker dan of hij behouden was voor de eeuwigheid. Toen ging het roer om. Ik ging met mijn klanten spreken over God en over de Here Jezus. Op een gegeven moment had ik in een deel van mijn winkel in Hoogland geen bloemen meer staan, maar vijftig stoelen voor jongeren en wie maar wilde komen. Mijn winkel werd een hangplek. Ze

kregen er ook bijbelstudie.” Zijn vakkennis komt de voormalige bloemist soms nog van pas. „Ik heb zeker een jaar of tien op tuinbeurzen als Fleurig in Barneveld en Ede gestaan. Die zijn nu op hun retour, in het begin werden ze door tienduizenden bezocht. Ik stond er, met hulp van vele vrijwilligers, een week of twee met een tuin met planten die in de Bijbel voorkomen, of met een thema-

‘Tien uur vullen over de tabernakel is geen enkel probleem’

Dick van Scharrenburg is maar wat blij met de nieuwe maquette van de joodse tabernakel waarover hij sinds een enkele week kan beschikken. Geregeld spreekt hij op scholen en voor kerkelijke gemeenten en verenigingen over de tabernakel, het heiligdom van de Israëlieten, en „de lessen die christenen vandaag de dag kunnen halen uit de tabernakeldienst”. Het schaalmodel is „een geweldig hulpmiddel om dit zichtbaar te maken”, aldus de Barnevelder. Tot nu toe maakte hij gebruik van een maquette die ruim een halve eeuw oud is.

In de Bijbel staat een nauwkeurige, inmiddels zo'n 3500 jaar oude beschrijving van de afmetingen en materialen voor de bouw van de tabernakel. Het model is een zo authentiek mogelijke weergave van deze bouwvoorschriften. Drie stagiaires van ontwerp bureau Van Dijk 3DE in Putten hebben ruim een jaar aan de maquette gewerkt. 3DE ontwerpt en realiseert met name consumentenproducten. Deze deskundigheid is ingezet voor een model dat zoveel mogelijk overeenkomt met de bijbelse beschrijving. Voor het schaalmodel is geen echt goud en zilver gebruikt zoals voor het oorspronkelijke godshuis van vijftien bij vijf bij vijf meter, de gekozen materialen komen wat uitstraling betreft wel heel dicht in de buurt, aldus Van Scharrenburg enthousiast.

Sinds vijftien jaar verzorgt de Barnevelder lezingen over de tabernakel. Het begon met avonden in dorpshuizen in de omgeving. „Tien uur vullen over de tabernakel is nu geen enkel probleem. Nog dagelijks kom ik in de Bijbel nieuwe dingen over de tabernakel tegen. In het bijbelboek Openbaring komt in bijna elk hoofdstuk de tabernakel, een voorwerp of een idee daaruit naar voren. En de Hebreeënbrief gaat grotendeels over de tabernakel. Alleen al over het brandoffer kan ik twee avon-

den praten. Ik begin in Genesis en eindig met Openbaring, de Bijbel is er vol van. De tabernakel is vol verwijzingen naar Christus, het offerlam van Golgotha. Het licht van de kandelaar wijst heen naar Hem, het Licht der wereld. En die kandelaar is gemaakt van de amandelboom, in Israël de eerste boom die bloeit en na negen maanden vrucht draagt. Zo is Christus de eersteling van Pasen, de eerste die opstond uit de doden. In het Nieuwe Testament wordt een gelovige priester genoemd. Een gelovige kan met God verzoend worden door het geloof in het zoenoffer van Jezus. Christus heeft, zoals het offerlam in het Oude Testament, onze zonden op zich genomen. Door geloof in Hem worden we een kind van God. Het wasvat van de tabernakel herinnert eraan dat we ons daarnaast dagelijks moeten laten reinigen van verkeerde dingen die we doen, ook via onze ogen, oren en gedachten.”

„Ik zou graag eens in een reformatische kerk een uur over het brandoffer willen spreken”, zegt Van Scharrenburg. „Ik zou dan Christus verkondigen als Gods ware brandoffer. Ik heb uit de Bijbel geleerd dat ik niet door mijn best te doen acceptabel kan worden voor God, maar door geloof alleen. Het gaat niet in de eerste plaats om 'Heb ik wel genoeg zondebesef, heb ik wel voldoende berouw?'. Met onze zonden verspreiden we geen liefelijke geur, daar doen we God geen plezier mee. De priester die bij de poort stond zag er alleen op toe dat degene die kwam offeren een goed offerdier bij zich had. Wat ons te doen staat is geloven in het Lam van God voor de vergeving van onze zonden, Jezus Christus. Er is verzoening met God mogelijk door Zijn gehoorzaamheid om voor ons aan het kruis te sterven.”

◆ Internet: www.tabernakelinfo.nl

Dick van Scharrenburg (in blauw overhemd) in gesprek op een avond over de tabernakel in Tiel.

Dick van Scharrenburg evangelist 'zolang Here Jezus nog niet terugkomt'

tuin. Over Noach bijvoorbeeld. Bij de regenboog pasten veel kleurige bloemen en planten. Of over de gelijkenis van de verloren zoon." Een vast inkomen heeft de Barneveldse evangelist niet. „Maar dat weet mijn Schepper, die me in Zijn dienst heeft genomen, ook. Hij heeft tot op de dag van vandaag voorzien in alles wat we nodig hebben. Ik heb niet echt een achterban die ik ken. Eens per jaar gaat wel een nieuwsbrief naar een aantal adressen. Belangrijk is dat die mensen voor mij bidden. Sommigen krijgen in hun hart om dan ook een financiële bijdrage te geven.”

Van Scharrenburg herinnert zich nog goed de eerste keer straatevangelisatie. „Ik stond wat op een doek te verven en er kwamen steeds mensen om me heen

staan. Toen moest ik wel wat over God en de Here Jezus gaan vertellen, ik was zo zenuwachtig.” Het gebed van mede-christenenervaart hij nog altijd als onmisbare steun, ook na een kleine twintig jaar is evangeliseren soms pittig. „Het moeilijkste vind ik dat zoveel mensen 'nee' zeggen. 'Nee' moeten incasseren valt zwaar. Niet omdat ik word afgewezen, God wordt óók afgewezen. Daar heb ik verdriet van, pijn soms ook. Want God heeft het beste met de mensen voor, en ik ook. De Heer wil eeuwig leven geven, Hij wil mensen ontmoeten. Hij wil het allerliefst dat ze Hem leren kennen.”

De evangelist troost zich met de lotgevallen van de oudtestamentische profeet Jeremia. „De mensen toen wilden naar hem evenmin

luisteren, maar 2500 jaar later lezen we nog zijn boek. Noach heeft tijdens de bouw van de ark ook zo'n 120 jaar gepredikt zonder bekeerling.” En het helpt Van Scharrenburg dat Jezus bij de uitzending van de discipelen in het bijbelboek Marcus meegaf dat ze het stof van hun voeten moesten afschudden als mensen hen niet wilden ontvangen en niet wilden horen naar hun boodschap. „Het was de laatste wens van Jezus op aarde dat we de blijde boodschap zouden doorgeven. Als je in het water ligt en dreigt te verdrinken en iemand langs de kant gooit je een reddingsboei toe, dan pak je die boei, waardoor je gered bent. Eenmaal op het droge met die reddingsboei in handen zie je nog meer mensen verdrinken. Dan loop je toch niet gewoon weg. Het enige wat je hoeft te doen is de reddingsboei toegooien. Als die ander hem niet pakt is dat niet jouw verantwoordelijkheid.”

Evangeliseren is niet eenvoudig, erkent Van Scharrenburg, maar: „Als God roept tot een taak, geeft Hij tevens de kracht om vol te houden.” Er zijn ook bemoedigende ervaringen. „Hij gaat al wenende voort, die de zaadbuidel draagt, staat er in een psalm. Maar die tekst gaat verder: voorzeker zal hij komen met gejuich, dragende zijn schoven. Zo heb ik moslims tot geloof in Christus zien komen. Eén van hen evangeliseert nu zelf in Irak. Hij zat in Hoevelaken op een bankje en had net vijf minuten daarvoor verzucht: God, waar bent U? En toen vroeg ik hem: Gelooft u in God?” Glimlachend: „Dat is nou Gods ti-

ming.” In Nijkerk wilde een groep meisjes niets van de evangelist weten. „Een minuut of tien later kwam echter een van de meisjes toch naar me toe, en later nog één, en nog één. En ten slotte ook het meisje dat het felst in haar afwijzing was. „We hebben toch een fijn gesprek gehad”, zei ze bij het afscheid nemen. Als ik goed met mensen over de liefde van God en de Here Jezus heb kunnen praten, heb ik een geweldige dag.” „Dan komt hij huppelend thuis”, beaamt echtgenote Anneke. Niet iedere christen hoeft de straat op, zegt Van Scharrenburg. „De kerk schoonmaken is ook een taak in dienst van de Heer. En een leraar kan voor de klas over God vertellen.” Zelf is de Barnevelder overtuigd van zijn roeping, in eigen omgeving en in het buitenland. Naar Rusland smokkelde hij ooit bijbels. „Ik heb toen ook op straat geëvangeliëerd. Het was in het begin van de perestrojka onder Gorbatsjov. Het werd oogluikend toegestaan, later hoorde ik dat twaalf jongeren die toen christen zijn geworden zijn verhoord door de KGB, de geheime dienst. Er staan in Rusland zo 150 mensen om je heen als je over het evangelie staat te vertellen, ze zijn onder de indruk. De blijde boodschap is voor velen van hen nieuw. Hier is het vaak lastiger als je het over God hebt. 'Dood is dood, einde oefening' is geregeld de reactie van volwassenen. Of ze hebben een jaar of tien geleden een keuze gemaakt waar ze niet meer op terug willen komen. Dan zijn jongeren nogal eens ontvankelijker. Ze staan er soms wat on-

verschillig bij, maar reken maar dat ze luisteren vanonder hun petje. Zelfs hier op de Veluwe zeggen jongeren: Fijn dat u ons het evangelie hebt uitgelegd, we hadden het nog nooit gehoord.”

Van Scharrenburg „kan heel confronterend zijn”. Zo begint hij soms een gesprek met de vraag 'Weet u al waar u de eeuwigheid gaat doorbrengen?'. De meest gestelde vraag op straat is 'Waarom laat God al die ellende toe?'. „Dat kan een 'dooddoener' zijn om God weg te duwen, maar ook een oprechte pastorale vraag van bijvoorbeeld een vrouw die twee kinderen heeft verloren of pas weduwe is geworden. Het luistert wel nauw wat je antwoordt.”

De meeste weerstand krijgt Van Scharrenburg soms van 'kerkmensen'. „In een dorp als Elspeet leg ik echt met de Bijbel in de hand aan de mensen uit dat Jezus' woorden in Mattheüs 11: 28 ook voor hen bedoeld zijn: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven'. Ja, maar het geloof moet je gegeven worden, is het weerwoord. Dan antwoord ik vaak: 'Hij, Christus, is al gegeven, maar wil je Hem ook ontvangen, wil je Hem ook aannemen?'. De reactie is dan soms: 'Leest u wel de goede Bijbel?'. Ik heb er natuurlijk wel voor gezorgd dat ik de Statenvertaling van de Gereformeerde Bijbelstichting heb opengeslagen. 'Als u Hem niet wilt ontvangen, kan God Zijn liefde en vergeving niet aan U kwijt' is dan mijn antwoord. Het is erg dat kerkelijke mensen God en Jezus op deze manier afwijzen.”

Dick van Scharrenburg op de jaarmarkt in Scherpenzeel met zijn evangelisatiemobiel.